

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 76/2024-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **NORTH VIDEO, s.r.o.**, IČO 44 568 843, Mezní 3430/3a, Severní terasa, Ústí nad Labem, Česká republika, zastúpeného Mgr. Františkom Nesvadbom, hosťujúcim advokátom, Dlouhá 3458/2A, Ústí nad Labem, Česká republika, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/62/2022 z 30. marca 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu bol 4. júla 2023 doručený návrh sťažovateľa na začatie konania vo veci namietaného porušenia „*práva na spravodlivý proces*“ v záhlaví označeným rozhodnutím (ďalej aj „*napadnuté uznesenie*“), ktorým najvyšší súd odmietol dovolanie sťažovateľa. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

II.

Skutkové východiská

2. V spore žalobcu [REDAKOVANÉ], proti sťažovateľovi ako žalovanému o zaplatenie 78 601,37 eur s príslušenstvom vedenom pôvodne na Okresnom súde Bratislava II najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol ako oneskorene podané dovolanie sťažovateľa proti odvolaciemu rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2019. Najvyšší súd vychádzal z informácie z 19. júna 2019 poskytnutej Slovenskou poštou, a.s., podľa ktorej bola zásielka s rozhodnutím odvolacieho súdu adresovaná právnenému zástupcovi sťažovateľa doručená 4. marca 2019 v zmysle poštových podmienok krajiny, do ktorej bola zasielaná. Na základe tejto skutočnosti dospel dovolací súd k záveru, že posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol 6. máj 2019, pričom zásielka s dovolaním bola podaná na poštovú prepravu až 7. mája 2019.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namieta, že slovenská pošta dostala od českej pošty nepravdivú informáciu. Podľa podmienok českej pošty mal poštový doručovateľ nechať doručenkou podpísať ktoroukoľvek osobou prítomnou v kancelárii, a ak to nebolo možné, mal do schránky advokátskej kancelárie vložiť oznámenie o uložení zásielky. Namiesto toho poštový doručovateľ vložil obálku so zásielkou a s doručenkou nezisteného dňa do poštovej schránky advokátskej kancelárie, čím došlo k porušeniu prepravných podmienok a slovenská pošta bola nesprávne informovaná o doručení zásielky. Uvedené preukazuje originál obálky s originálom doručeny. V prípade doručovania rozhodnutia odvolacieho súdu došlo zo strany českej pošty k ojedinelému excesívnemu konaniu, v dôsledku ktorého zásielku doručila nesprávne. Právny zástupca sťažovateľa si zo svojej schránky vyzdvihol zásielku až 7. marca 2019. Sťažovateľ je toho názoru, že najvyšší súd nie vedome porušil sťažovateľovo právo na spravodlivý proces, pretože lehota na podanie opravného prostriedku sa musí počítať odo dňa skutočného doručenia rozhodnutia a nesprávny postup držiteľa poštovej licencie nemôže byť na ujmu účastníka konania.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 34 ods. 1, § 39 ods. 3, § 43 a § 123 ods. 1 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55, § 124 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 43 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí byť datovaný a podpísaný navrhovateľom alebo jeho zástupcom.

6. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

7. Zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje. Vo všeobecnosti platí, že oprávnenie právneho zástupcu konať za svojho klienta, teda za účastníka konania, musí byť počas celého priebehu súdneho konania preukázané originálom splnomocnenia (III. ÚS 278/2018). Predloženie kvalifikovaného splnomocnenia je zákonnou povinnosťou vyplývajúcou z už citovaného § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde (obdobne I. ÚS 262/2015 a I. ÚS 150/2016).

8. Návrh sťažovateľa na začatie konania je podpísaný advokátom Mgr. Františkom Nesvadbom, Dlouhá 3458/2A, Ústí nad Labem, zastúpenie menovaným advokátom však sťažovateľ nijako nepreukázal. K ústavnej sťažnosti nebolo pripojené plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľa

advokátom, preto ho ústavný súd podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy ústavnému súdu doručil splnomocnenie na zastupovanie advokátom pred ústavným súdom, ktoré bude zodpovedať § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a poučil ho, že ak nedostatky návrhu v určenej lehote neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

9. Sťažovateľ reagoval na výzvu ústavného súdu včasným podaním, v prílohe ktorého predložil generálne plnomocnenstvo z 12. decembra 2023 udelené advokátovi Mgr. Františkovi Nesvadbovi, ktoré sa výslovne vzťahuje na konanie o ústavnej sťažnosti sp. zn. Rvp 1658/2023.

10. Z predloženého plnomocnenstva vyplýva, že účinky zmluvného zastúpenia sťažovateľa v konaní o jeho ústavnej sťažnosti neboli dané v čase spísania (27. júna 2023) a podania (4. júla 2023), ale nastali až 12. decembra 2023, kedy bolo plnomocnenstvo advokátovi udelené. Keďže ústavná sťažnosť je vypracovaná a podpísaná advokátom, ktorého sťažovateľ splnomocnil na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom až 12. decembra 2023, nie je splnená povinná náležitosť návrhu podľa § 43 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podpis navrhovateľa alebo jeho zástupcu). Za sťažovateľa ústavnú sťažnosť podpísala osoba, ktorá v tom čase nebola oprávnená v jeho mene konať.

11. Uvedený nedostatok nie je možné odstrániť ďalšou výzvou na odstránenie nedostatkov návrhu, pretože ústavný súd by ňou len „navádzal“ sťažovateľa na „antidatovanie“ už udeleného plnomocnenstva. Nedostatok povinného právneho zastúpenia by bolo možné v okolnostiach prípadu sťažovateľa konvalidovať len podaním novej ústavnej sťažnosti.

12. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je advokát povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta) (I. ÚS 603/2017).

13. Ústavný súd na základe uvedeného návrhu sťažovateľa na začatie konania pri jeho predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ako podaný navrhovateľom bez zastúpenia a pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

14. Ústavný súd dopĺňa, že ústavná sťažnosť v predloženej podobe vykazuje aj ďalší obsahový nedostatok spočívajúci v tom, že sťažovateľ síce označil základné právo, porušenie ktorého tvrdí, ako právo na spravodlivý proces, ale bez uvedenia príslušného článku ústavy či medzinárodnej zmluvy. Sťažovateľ sa ani nedomáha toho, aby ústavný súd vyslovil, že jeho právo na spravodlivý proces bolo porušené napadnutým uznesením, žiada len zrušiť napadnuté uznesenie a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie. Postup, pri ktorom by ústavný súd zrušil označené rozhodnutie bez predchádzajúceho vyslovenia, že právo sťažovateľa bolo týmto rozhodnutím porušené, ústava

a ani zákon o ústavnom súde neumožňujú. Zrušenie rozhodnutia je totiž viazané na vyhovie sťažnosti a deklarovanie, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva alebo slobody, prípadne ľudské práva a slobody sťažovateľa vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 133 ods. 2 a 3 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2024

Robert Šorl
predseda senátu